

Basfakta (2021)

Folkmängd: 213 miljoner

BNP, nominellt: 1608 miljarder USD

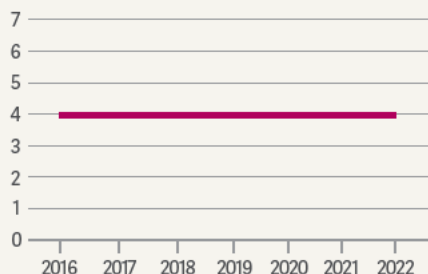
BNP/capita: 7 564 USD

0 1 2 3 4 5 6 7

Landriskklasserna går från 0 till 7.
Ju lägre tal, desto bättre kreditvärdighet.

Landriskklasshistorik

Källa: EKN

Styrkor

- + Stor och diversifierad inhemsk marknad
- + Väletablerad demokrati med stabila institutioner
- + Begränsade externa obalanser och tillräckliga buffertar

Svagheter

- Låg potentiell tillväxttakt
- Offentligfinansiella obalanser med en hög statsskuld
- Stor och ineffektiv offentlig sektor

Fortsatt svaga tillväxtförutsättningar

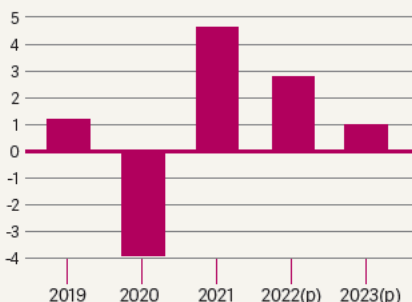
Brasilien är världens åttonde största ekonomi med en stor inhemsk marknad med drygt 210 miljoner invånare med en nominell BNP per capita om 8 600 USD under 2022. Den ekonomiska strukturen utgörs av flera ben, bl. a. en omfattande verkstadsindustri som utgör knappt 30 procent av BNP, en växande tjänstesektor och stora råvarutillgångar. Den brasilianska ekonomin har en grundläggande marknadsinriktning samtidigt som man historiskt genom handelshinder skyddat den inhemska industrin från konkurrens. Denna politik har bidragit till att begränsa landets handel med omvärlden och exporten bidrar endast till 13 procent av BNP (jmf. Sverige 44 procent). Av den totala exporten utgörs mer än hälften av råvaror som järnmalm (världens näst största exportör), sojabönor och råolja. Kina har under de senaste åren vuxit kraftigt som destination för brasiliansk export. Under 2020 gick 32 procent av exporten till Kina, jämfört med 17 procent 10 år tidigare. Samtidigt är de inhemska kapitalmarknaderna välutvecklade, vilket minskar behovet av extern finansiering och begränsar risken för skiftande kapitalflöden och marknadssentiment. Den genom-snittliga ekonomiska tillväxten, 1,4 procent per år mellan 2010–2019, har under lång tid varit lägre än jämförbara tillväxtekonomier och förklaras till stor del av produktivitetens utvecklingen som hämmats av låga investeringar, begränsad konkurrens från omvärlden och ett stort offentligt ägande i näringslivet. Få ekonomiska reformer under 2010-talet har gjort att Brasilien halkat efter i flera jämförelser över olika länders affärs- och investeringsklimat. I Världsbankens Worldwide Governance Indicators-undersökning skattades Brasilien 2009 som likvärdigt med genomsnittet för Latinamerika, men vid den senaste sammanställningen har landets ranking försämrats, särskilt inom områden som politisk stabilitet och korruptionsbekämpning.

En utmaning för den långsiktiga utvecklingen är också de strukturella underskotten i den offentliga sektorns finanser. Underskotten är en konsekvens av att en stor del av statsbudgetens utgifter är kopplade till olika regelverk som styrs av en mycket detaljerad konstitution. Statens bruttoskuld motsvarar idag 92 procent av BNP, efter att ha ökat med 30 procentenheter sedan med 2010. Sammansättningen av skulden är dock gynnsam, med en låg andel i utländsk valuta motsvarande fem procent av skuldstocken. Men nivån riskerar att bidra till ökad inflation och en försvagning av valutan (real) som följd.

Stark återhämtning efter pandemin

Lula da Silva kommer från och med 2023 återigen vara Brasiliens president (Lula var tidigare president i två mandatperioder från 2003 till 2011) efter att ha besegrat nuvarande president Jair Bolsonaro i en avgörande valomgång i slutet av oktober. Lula kommer att behöva förhandla fram stöd från en bredare koalition i kongressen eftersom den partikonstellation som han representerar endast vann 16 respektive 24 procent av platserna i under- respektive överhuset. Detta innebär att han kommer att behöva söka stöd för sin politik från den inflytelserika s.k. "centrão", vilket är en bred, informell och icke-ideologisk grupp av partier i kongressens mittfåra. Med inflytandet från "centrão" kommer maktbalansen att förskjutas mot mitten vilket skapar förutsättningar för fortsatt ekonomiskpolitisk kontinuitet i landet.

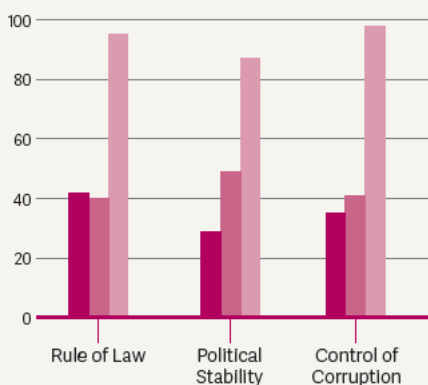
BNP tillväxt (fasta priser, % per år)

Källa: IMFWEQ, Macrobond

Återhämtningen efter BNP-tappet under 2020 till följd av pandemin har varit stark och BNP-nivån återhämtade sig redan andra halvan av 2021 med hjälp av omfattande offentliga stimulanser och höga priser på många av de råvaror som Brasilien exporterar. Den expansiva finanspolitiken har fortsatt under 2022, delvis driven av presidentvalet i oktober innevarande år, och bidrar till att tillväxten väntas bli cirka 1,7 procent. En kraftig inbromsning av den globala tillväxten, höga inhemska räntor kombinerat med en förväntad konsolidering av statens utgifter kommer dock begränsa BNP-tillväxten till omkring 1,0 procent 2023. En konsolidering av statens finanser får anses som nödvändig och oundviklig framöver. Budgetunderskotten, som har uppgått till 7,5 procent av BNP i genomsnitt per år mellan 2016–2019 kulminerade under 2020 på 13,3 procent. Återgången till en mer hållbar finanspolitik är nyckeln till regeringens förmåga att fortsatt attrahera kapital och investerare från omvärlden. I motsats till de offentliga finanserna bedöms den externa ställningen gynnsam med en omfattande valutareserv, begränsade bytesbalansunderskott som täcks av utländska direktinvesteringar och hanterbar utländsk skuldsättning.

Affärsmiljö

■ Brasilien
■ Latinamerika & Karibien
■ Sverige

Ranking mellan 0 (sämst) och 100 (bäst)

Källa: Världsbanken, Macrobond

Investeringarna har återhämtat sig starkt bland annat med hjälp av ansträngningar för att i högre grad attrahera privata investeringar inom infrastruktur genom förbättringar av koncessionsavtal och legala ramverk. Investeringarna väntas uppgå till 18 procent av BNP under de kommande åren, att jämföra med 15 procent under perioden 2015–2020. Med det sagt finns det fortsatt betydande risker givet den höga inflationen som för innevarande år väntas uppgå till mellan 8–9 procent. Om inflationen biter sig fast väntas en längre period av restriktiv penningpolitik som skulle dämpa konsumtion och investeringar samt öka de offentliga räntekostnaderna.

Affärsmiljön

Tillgången på finansiell information är som regel god i Brasilien. Import på öppen kredit är vanligt förekommande och EKN:s erfarenheter är på det hela taget goda. Efterfrågan på rembuser är traditionellt sett låg. Privat äganderätt respekteras och är väldefinierad. Regleringsmiljön är att betrakta som relativt god då tekniska och/eller ekonomiska aspekter snarare än politiska är vägledande för myndigheternas beslutsfattande. Det svåröverskådliga och invecklade skattesystemet är en försvårande faktor för näringsverksamhet, liksom den bristfälliga infrastrukturen som ofta leder till flaskhalsar i leveranskedjor och bidrar till inflationstendenser. Dessutom gör det komplicerade rättssystemet också att legala processer kan bli långdragna och kostsamma. Detta innebär att landet hamnar relativt långt ner på listan i Världsbankens Doing Business-ranking som nummer 124 av 190 länder. Den brasilianska valutan är fritt flytande samt konvertibel och transferabel varför EKN kan överväga lokalvalutafinansierade affärer.

Det brasilianska banksystemet är över lag motståndskraftigt. Efter förluster under lågkonjunkturen 2015–2016 så är banksektorn över lag välkapitaliserad, lönsam och likvid. Kapitaltäckningsgrader har inte försämrats under pandemin och reserveringarna är tillräckliga för att kunna hantera ökade kreditförluster samtidigt som räntenetton väntas förbättras till följd av den ökande inflationen och räntenivåerna. Andelen problemlån i banksystemet stannade vid utgången av 2021 på 2,1 procent av total utlåningsvolym, vilket är lägre än innan pandemin. De fem största bankerna utgör ca 70 procent av banksystemets totala tillgångar. Den federala regeringen har en central roll i sektorn genom bl.a.

Svensk export till Brasilien

	MSEK
2021	10 291
2020	10 034
2019	9 473
2018	7 976
2017	7 337

Källa: SCB

EKN:s engagemang

	MSEK
Garantier	53 819
Utfästelser	2 458

ägande av landets största bank – Banco do Brasil – samt Caixa Economica Federal och flera utvecklingsbanker (BNDES m.fl.). Sammantaget kontrollerar staten ca 45 procent av de totala tillgångarna inom sektorn. Utländskt ägande är mer begränsat och uppgår till ca 15 procent av tillgångarna, främst genom Banco Santanders ägande. De statliga bankerna har historiskt kunnat erbjuda subventionerade krediter till politiskt prioriterade sektorer, vilket lett till en försämrad konkurrenssituation och ineffektiv kapitalallokering.

Oklarheter kring markrättighetsfrågor, ansvarsfördelning på myndighetsnivå avseende miljötillstånd och en försämrad situation för människorättsförsvarare försvårar miljö- och sociala riskbedömningar.

EKN:s policy

Inga särskilda restriktioner föreligger avseende transaktioner med suveränen, banker eller den privata sektorn, vilket innebär att affärerna bedöms på egna meriter utan särskilda krav eller villkor. För transaktioner med offentliga köpare har EKN ett krav på stats- eller centralbanksgaranti för att kunna erbjuda riskavtäckning.

EKN:s åtagande och erfarenhet

EKN:s utestående garantier uppgår till drygt 56 miljarder kronor och utgörs till stor del av en exportaffär avseende JAS Gripen. Resterande engagemang är fördelat på flera sektorer där pappers- och massaindustrin dominerar. Över lag är betalningserfarenheten god men skadeutbetalningar i affärer kopplade till offentliga köpare har förekommit. Dröjsmål på ca 1 miljon kronor finns i tre affärer, där det maximala garantiåtagandet uppgår till mindre belopp. Utestående fordringar uppgår till 98 miljoner kronor och avser kommersiella skador i knappt 30 affärer genomförda mellan åren 2002 och 2018.